

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គុណាការកំពូល

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

២០២១*០៩០៩

លេខ: ៦០

ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១

នាទនារប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រី

សាលដីកា

គុណាការកំពូល

លេខ: ១៦៤

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤

ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១-ឯកឧត្តម **ធិត មុន្នី** ជាប្រធាន
 - ២-លោក **ជីវ កេង** ជាចៅក្រម
 - ៣-លោក **យស់ សុខឿន** ជាចៅក្រម
 - ៤-លោក **ប្រាក់ តឹមសាន** ជាចៅក្រម
 - ៥-លោក **ម៉ុង មុនីធរិយា** ជាចៅក្រមរាយការណ៍
- ក្រឡាបញ្ជី
- អ្នកស្រី** **គួន ចន្ទា**
 - កំណាងមហាអយ្យការ
 - លោក **ឈួន ចាន់ថា** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩៩"ឆ" ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៣១ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង:

ដើមចោទឈ្មោះ **តាំង តួន** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៥១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ប្រធានផ្នែកធារាសាស្ត្រស្រុកបរិបូរណ៍ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិផ្សារ ឃុំផ្សារ ស្រុកបរិបូរណ៍ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ចុងចំណើយឈ្មោះ **សោម ចេស** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៧៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិផ្សារ ឃុំផ្សារ ស្រុកបរិបូរណ៍ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារដី និងរុះរើសំណង់ចេញពីដីទំនាស់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៥៩ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះតាំង តួន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៩"ឆ" ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦០ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ភាគីដើមចោទឈ្មោះតាំង ហួត បានបញ្ជាក់ ថា : ខ្លួនប្តឹងទាមទារកាន់កាប់ និង គ្រប់គ្រងដីភូមិទំហំ២០៨ ម៉ែត្រការេ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិផ្សារ ឃុំផ្សារ ស្រុកបរិបូរណ៍ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ពីចុងចម្លើយឈ្មោះសេម ពេស ដែលបានយកដីកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដោយបានសំអាងហេតុថា ដីទំនាស់នេះខ្លួនបានកាន់កាប់តាំងតែពីឆ្នាំ១៩៨០ រហូតមក ដោយមានដាំដើមដូង ចំនួន៤ដើមទៀតផង តែត្រូវរាប់១ដើម នៅរស់ពេលដើម រហូតមកទល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ។

នៅឆ្នាំ១៩៨២ ភាគីចុងចោទឈ្មោះ សោម ពេស មកសុំខ្ចីដីទំនាស់ស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយបានសន្យាផ្ទាល់មាត់ថានឹងប្រគល់ឱ្យវិញ ហើយក្នុងការស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននេះ គឺភាគីចុងចោទ មានសិទ្ធិត្រឹមត្រូវតែស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ រីឯផលដំណាំដែលដុះនៅលើដីទំនាស់ គឺខ្លួនជាអ្នក ទទួលរហូតមកទល់ឆ្នាំ១៩៩០ ។ ការខ្ចីស្នាក់នៅនេះ ក៏មានសាក្សីដឹងព្រមផងដែរ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩០ ភាគីចុង ចោទបានរារាំងខ្លួនមិនឱ្យប្រមូលផលដំណាំ ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះបានបន្លំយកដីរបស់ខ្លួន មិនព្រមប្រគល់ឱ្យ វិញឡើយ ព្រមទាំងបានដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដីទំនាស់ទៀតផង ។ ចាប់ពីពេលនោះមក រវាងខ្លួន និងភាគី ចុងចោទក៏កើតទំនាស់ ហើយខ្លួនក៏បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានភូមិ និងភូមិបាលស្រុកឱ្យជួយ ដោះស្រាយ តែពុំមានដំណោះស្រាយឡើយ ក្រោយមកទៀតក៏បានប្តឹងទៅអភិបាលស្រុក តែដោះស្រាយពុំ បានសម្រេចឡើយ ។

ក្រោយមកភាគីដើមចោទបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំងនៅក្នុងខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៥ បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦២ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះតាំង ហួត ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៥ ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-សម្រេចប្រគល់ដីទំហំ (២០៨ម^២)ឱ្យទៅឈ្មោះតាំង ហួត គ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់ជាសម្បត្តិ ផ្ទាល់ខ្លួនចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

៣-ឱ្យលោក សោម ពេស ព្រមទាំងគ្រួសារញាតិលោហិតចេញផុតពីដីទំនាស់នេះ ក្នុង រយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ សម្រេចឱ្យឈ្មោះសោម ពេស បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងហ្នឹងចំនួន១.៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន២០០៛ និងរង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥០០៛ បូកសរុប៧.០០០៛ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីដើមចោទដែលបានបង់រួចហើយ បើប្តូរសុំបង់បង្កាបឱ្យលោក សោម ពេស សងប្រាក់ ៧.០០០៛ ទៅឱ្យដើមចោទវិញ និង ឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រ $\frac{1X 910.000}{100}=9100$ ដោយដាក់ជាប្រយោជន៍នៃថវិការដ្ឋ $\frac{9100 \times 80}{100} = 7280$ ៛ និង ដាក់ហិបក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ទូទាំង ប្រទេស $\frac{9100 \times 20}{100} = 1820$ ៛ បើសាលក្រមនេះ ចូលជាស្ថាពរ ។

តាមច្បាប់ស្តីពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យលេខ០៧ក្រ ចុះថ្ងៃទី០៨-០២-១៩៩៣ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋនៃរដ្ឋកម្ពុជា . តាមមាត្រា២.៣ នៃច្បាប់ភូមិបាល .

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះជាសាធារណៈចំពោះមុខតុក្កិ បើភាគីណាមួយមិនសុខចិត្តមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ រយៈពេល២ខែ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៤ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់ឈ្មោះសោម ពេស ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦២ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង ត្រង់ចំណុចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៩"ឆ"ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់ឈ្មោះសោម ពេស ជា ចុងចំលើយ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦២ចុះថ្ងៃទី២៩ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីកើតហេតុទំហំ ២០៨ម^២ មានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់នឹងដីរបស់ឈ្មោះយាយ ម៉ែ ខាងត្បូងទល់នឹងដីរបស់ឈ្មោះយាយ យួន ខាងលិចទល់នឹងដីរបស់ឈ្មោះយាយ ម៉ែ និងខាងកើតទល់ នឹងផ្លូវលំ ស្ថិតនៅភូមិផ្សារ ឃុំផ្សារ ស្រុកបរិបូរណ៍ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ឱ្យទៅឈ្មោះសោម ពេស គ្រប់គ្រងជា កម្មសិទ្ធិ កាលណាសាលដីកានេះ ចូលជាស្ថាពរ ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង២៥៥០៛ រង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០៛ សរុប ១៣.០០០៛ (រៀល) ។ ហើយបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះតាំង ហួត សងប្រាក់នេះទៅឱ្យឈ្មោះសោម ពេស វិញ និងបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះតាំង ហួត បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយ(១%) នៃតំលៃដីទំនាស់ កាលណាសាល ដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខតុក្កិ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៥៩ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះតាំង ហួត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៩"ឆ" ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី ២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះតាំង ហួត ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះសោម ពេស ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ដើមចោទ ស្ថិតក្នុង កំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិនិត្យ ពិចារណា ។

សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩៩ ធ័រ ចុះថ្ងៃទី០២-១១-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈខុសខ្លះ ត្រូវខ្លះ ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សំរេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះតាំង ហួត នាពេលសវនាការថា : បានជាខ្លួនប្តឹងសាទុក្ខមកតុលាការកំពូលនេះ មកពីសាលាឧទ្ធរណ៍កាត់ក្តីមិនយុត្តិធម៌ ពីព្រោះដីទំនាស់នេះ ជាដីរបស់ខ្លួន បានកាន់កាប់និងដាំដំណាំនៅលើដីនេះ មានដូច ដូង ចំនួន៤ដើម និងដើមទឹកដោះ១ដើម ដើមដូងចាស់មាន៧ដើម និងដូងដាំថ្មីចំនួន៣ដើម ។ ហើយសព្វថ្ងៃ ដូងចាស់នៅសល់១ដើម និងដូងថ្មី៣ សរុបទាំងអស់៤ដើម ។ ខ្លួនសូមលោកប្រធានតុលាការកំពូលមេត្តារកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្លួនផង ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសោម ពេស នាពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់នេះ ខ្លួនបានកាន់កាប់និងរស់នៅតាំងពីឆ្នាំ១៩៨០ តាំងពីខ្លួនអត់មានកូន រហូតដល់មានកូន០៤នាក់ ខ្លួនមិនដែលទោរសំនៅកន្លែងណាផ្សេងទេ គឺរស់នៅលើដីនេះរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។ សូមលោកតុលាការកំពូល មេត្តាជួយរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្លួនផង ព្រោះខ្លួនមានដីតែមួយនេះទេ លោកតាំង ហួត គាត់មានដីច្រើនកន្លែង ហើយដីទំនាស់នេះ នៅឆ្ងាយពីលោកតាំង ហួត ចំងាយ ៤០ម ។ ចំពោះដំណាំចាស់មានដើមដូងចំនួន ៦ដើម លោកតាំង ហួត ក៏នេះខ្លួនក៏បេះហូបដែល ហើយខ្លួនដាំដូងនៅលើដីទំនាស់នេះបានចំនួន០៤ដើម ។ ខ្លួនសុំសំណូមពរសុំឱ្យតុលាការមេត្តាគិតលំអាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយគូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៩៩ ចុះថ្ងៃទី២១-វិច្ឆិកា-២០០០ របស់លោកតាំង ហួត បានធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចប្រគល់ដីទំនាស់ឱ្យទៅភាគីលោក សោម ពេស កាន់កាប់គ្រប់គ្រងទាំងមូលដោយអាងហេតុថា ការអះអាងរបស់លោកតាំងហួតថា លោកសោម ពេសខ្ចីដីខ្លួនស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ពុំអាចយកជាការបាននោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះ : ការកាន់កាប់រស់នៅរបស់លោកសោម ពេស ធ្វើឡើងដោយព្រលំ ពុំមែនផ្តាច់មុខ ដោយសារលោកតាំង ហួត ក៏បានអារស្រ័យផលលើដំណាំចាស់ និងបានដាំដំណាំថ្មីថែមទៀតលើដីទំនាស់ដែរ ដូចមានរបាយការណ៍របស់ការិយាល័យភូមិបាលស្រុកបរិបូណ៌ និងចម្លើយរបស់លោកសោម ពេស នៅសាលាស្រុកបរិបូណ៌ សុទ្ធតែបញ្ជាក់ថា លោកតាំង ហួត ពិតជាបានដាំដំណាំលើដីទំនាស់មែន ។ ហើយសាលាឧទ្ធរណ៍ក៏យល់ឃើញយ៉ាងដូច្នោះដែរ។

ដូច្នេះតាមមាត្រា១១ និង១២ នៃច្បាប់ភូមិបាលចាស់ លោកសោម ពេស ពុំអាចមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខលើដីទំនាស់បានទេ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៩"ឆ"ចុះថ្ងៃទី០២-វិច្ឆិកា-២០០០របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចមកនេះ មានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

យោគ្យច្បាប់

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតុលាការ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៩៩ ចុះថ្ងៃទី២១-វិច្ឆិកា-២០០០ របស់ឈ្មោះតាំង ហួត ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៩៩ "ឆ" ចុះថ្ងៃទី០២-វិច្ឆិកា-២០០០ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ពេញទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦០ ចុះថ្ងៃទី២៦-កុម្ភៈ-២០០១ របស់តុលាការកំពូល ទៅ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-វិបត្តិប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលលោកតាំង ហួត បានបង់នៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩.០០០៛ គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធប្តឹងចំនួន ៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សំរាប់ ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ ហើយតម្រូវឱ្យលោក សោម ពេស សងប្រាក់ ១៩.០០០៛ ទៅលោកតាំង ហួត វិញ ។

៥-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ។